

عنوان مقاله:

نگاهی به تاثیر خودکارآمدی بر عملکرد تحصیلی دانش آموزان در مدارس

محل انتشار:

اولین همایش ملی رویکردهای پژوهشی تحول آفرین در آموزش و پرورش (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

حمید رضابی - کارشناسی جغرافیا و برنامه ریزی شهری جهاد دانشگاهی موسسه غیرانتقاضی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

موقفيت دانش آموزان در مدرسه، هدف اصلی هر نظام آموزشی است. یک عامل مهم و تعیین کننده در مسیر موقفيت تحصیلی، مشارکت دانش آموزان در فعالیت های علمی است. فقدان درگیری در مدرسه به عنوان شاخص اولیه و مشکل ساز در ترک تحصیل در مدرسه در نظر گرفته می شود. محیط آموزشی مدرسه به عنوان ابزاری برای افزایش درگیری تحصیلی دانش آموزان در نظر گرفته می شود. خودکارآمدی به عنوان یک متغیر شناختی اجتماعی از عوامل تاثیر گذار در این زمینه است که زمینه های درگیری تحصیلی دانش آموزان را فراهم می سازد و بر عملکرد تحصیلی دانش آموزان مدارس بسیار اثرگذار است. هدف این تحقیق نگاهی بر تاثیر خودکارآمدی بر عملکرد تحصیلی دانش آموزان در مدارس می باشد. این مقاله از نوع مقالات مرسومی بوده و روش جمع آوری اطلاعات استفاده از منابع کتابخانه ای و فصلنامه ها و مجلات علمی بوده است. با توجه به نتایج این تحقیق میتوان اذعان داشت که باور های خود کارآمدی بر یادگیری، انگیزش و عملکرد تحصیلی اثرگذار است. همچنین، این باورها بر چهار فرایند شناختی، انگیزشی، عاطفی و گرینشی تاثیر گذارند. با افزایش میزان خودکارآمدی یاد گیرندها، عملکرد تحصیلی آنها نیز افزایش پیدا کرده و آمادگی و استقامت بیشتری نسبت به آنها که از میزان خودکارآمدی پایین تری برخوردارند از خود نشان می دهند. دانش آموزان با خودکارآمدی بالا، مدت زمان بیشتری را صرف تکالیف درسی می کنند و کوشش های بیشتری را صرف مطالعه و تکالیف درسی می نمایند. همچنین در مقابل موانعی که با آنها روبه رو می شوند، کوشش های بیشتری را اعمال می کنند و مجموعه این عوامل باعث عملکرد تحصیلی بهتر آنها می شود.

کلمات کلیدی:

خود کارآمدی، عملکرد تحصیلی، دانش آموزان، مدارس

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1991442>

